

כ' א' ג' ב' ד' ה' ו' ז' **ה' כ' ג' ב' ז'** ב' שעיר המשתלה לפני שוואו כפורה לכל ישראל בהן גודול
זודה עליון על לשון כל ישראל שנ' והחותה עליון אה כל עתונה בני ישראל : שעיר המשתלה מפזר אל כל

עכירות שบทורא הקלות והחכירות. בין שער בזוויתן לבין שער בשגגה בין השודע לו בין של האחד להן, הכל מתפרק בשער המשתלה, והוא שעה תשובה, אבל אם לא עשה תשובה אכן השער מכפר לו אלא על הקלות: ומה הנו הקלות ומה הן החכירות הנקוות זו או רבתה. ושבועה שוא וAKER עא"פ שאין בה כתיבת היי היא מן החכירות. שאר מזוויות לא מחולש ומצוות עשה שאין בהן כרת הנקוות: ג' בומן שאין בית המקדש קיים לנו מזבח כרבה אין שם אלא תשובה.

$\approx 1 \text{ } [eV]$

בוחותני הרצינה והזהה פרופה מן הרוד
פוגניטו מן הפזן מולך ביניין עד שבע
לפנין הניע לגען והופך פניו להוד מלח
שלען עטם קדשו נושאנו נטע לאן
הניעו לאון ונען את הרודת בון כוונת
צברת הקשתה על גני גנים תנמלא כל
התביה ביל עשן זיאן ובא לו בריך בית
גינסבורג וטומפל חפה קדרה בכוכי החוץ
ולא יה מאיר במלוחו של ללביתו את
הנישׁוּל.

לע' : ומתחבל חפה קשרה בבית הדցין: *

מציל רבעא שר רב ארא רוביין בר רב ארא גוריינו משימה דרב אמריו צדי רצון מלפניך ה אלדרון שוחה שנה זו נשביה ושותה ישוגה מעליתוא הדיא לא לא אמא יאמ שותנה תחא נשמה יבר אהא בריה דרבא מסיים בה משפטו ידרון לפרט ה מה ולא חבנס פנדך ופלח עבדות רדכט רבי יושוואל צדרון לפנים גוד ולחבנס פנדך ופלח עבדות רדכט רבי תרגינאי בן דסא היה קה אויל באוראה שרא מיטרא עליה אמר רב בשיע' העולם כליל נבנאות וזהינא בעזע ונוניא בהרחה אהא מיטרא כי אהא לזרה אהר רבשיע' כל העולם כליל בעזע ונוניא בהרחה אהא מיטרא איז יוקט מא אוניא לה צילורה דרבנן גחליל לביב ר' תרגינאי כה דראוב ר' רוכבן כמעש בכחן גחליל אשר שאריך בחבצלות ונומט אהוו הבתים ליכנס אחריו הרחול הם נונטן וזהיא יוצא לו מעני מה הארצת בחבצלק אמר אל קעה בענייניכם שהרחללו עלייכם וועל בית המקיש של אל דרב אמרו לו אל תאל ריגל לשלוחן קן שריי שני לא הה מאיר בחבצלו כדי שלא להבעת את *

יו"ה"כ בפ"ר עם והשובה: עם התשובה אין בפני עצמן לא נימא דלא כרב' רותניא^{*} רבי אומר על כל עבירות שבחרורה בין עשה השובה בין לא עשה השובה ים הכהרים מכבר היין^{*} מברוק עלי^ו ומכל פיט ברורה ומperf בירת בשד שם עשה השובה יה"כ מכפר ואם לא עשה השובה אין יה"כ מכפר אבל ותמא רבוי השובה בעיא יה"ז יה"ב לא בעיא השובה:

הענין יואר בפרק א' ג' מס'רו לו' ז' וקננים טוקנו'ן
בית דיז'ן וקורין לא' פְּרִיּוֹן בפְּרִיּוֹן
חַוּסָם, ואומרים לא, אישיר'ן ב' ח'ן
גָּדוֹל, קָרָא אֶתְהָ בְּפִירִיד', שְׁמָא
שְׁבָחָת או שְׁמָא לֹא לְמוֹתָה. עֲרֵב
יּוֹם כְּפָרִים שְׁתִירִים מְעַטְדִּין
אוֹתוֹ בַּשְׁעַר מֹרֶת וְמַעֲבָדָה לְקָנִינוֹ
פְּרִים וְאַילִים וּכְכָשִׁים', כְּדוֹ שִׁיאָה מְפֻרָר וְגִיל בַּעֲבוּדָה:

בֵּית דָּין לֹקְנִי בַּהֲונֶה, וְהַעֲלוֹתוֹ לְעָלִית בֵּית אַכְטִינְסִי,
וְהַשְׁבִּיעָהוֹת וְגַפְטוֹרִי וְהַלְבָרִי
לְהַסְּסִי. וְאַמְרוּ לוּ, אִישׁ כָּהוּ גָּדוֹל,
אָנוּ שְׁלֹחָן בֵּית דִין, וְאַתָּה
שְׁלֹחָנוּ וְשָׁלֵיחַ בֵּית דִין, טְשִׁיבָעִין
אָנוּ עַלְיךָ בְּמִשְׁבָּן שָׁמוֹ בֵּית
בָּהָה, שְׁלָא תִּשְׁנַהֵךְ מִבְּלָה מִתְּהָ
שְׁאָמְרָנוּ לְךָ. הוּא פּוֹרֶשׁ וּבוֹחָה,
וְסִן פּוֹרֶשׁן וּבוֹכָזִין. וְאִם תְּהִזֵּה
תְּקִם, דָּוְרְשִׁין. וְאִם לאָנוּ, תְּלִטְדִּי
חַבְטִים דָּוְרְשִׁין לְפָנֵינוּ. וְאִם רַגְלִיל
לְקָרוֹת, קְוָרָאִי. וְאִם לאָנוּ, קְוָרָנוּ
לְפָנֵינוּ. וְכַה קְוָרָנוּ לְפָנֵינוּ, בָּאוֹזֵב וּבָעוֹרָא בְּקָרְבָּן תְּמִימִיסִי.
בְּקָרְבָּה בְּן קְבָּנְטָל אָמֵרָה, פְּעִמִּים קְרָבָה קְרָבִתִּי לְפָנֵינוּ בְּנָאָלָה:

לעיגר מילא יתנו לאן ומי

פר ושער של יום המכורים שהייתה בזפונן. כה המפעל של עז החיבר בכל תקופה עזה, כה חזור, מלא הגבורה והעוז, המפדר ומפריד כל מה שהוא מקושר מאחד לאחד, בתפקיד מפעל החיים שלו, וכח האhrs, המשוער, העומד על כל לוחות תחתו בכדי לשפר אותה יותר וותר בהצלחת צורחותיו, עז' כח הסטור והמחיבר, בחיותם מתעלמים לרווח הגובה של מטרתם. כל חטא ועון, שהם באים מתוך השפעתם, מתפרקם הם בקדושת עצomo של יום. פר ושער של יום המכורים, עם אגדאים להחרט בלשון עם פלייאת המצעון שביהם, שהייתה בזפונן,